

Štórski ŽELEZAR

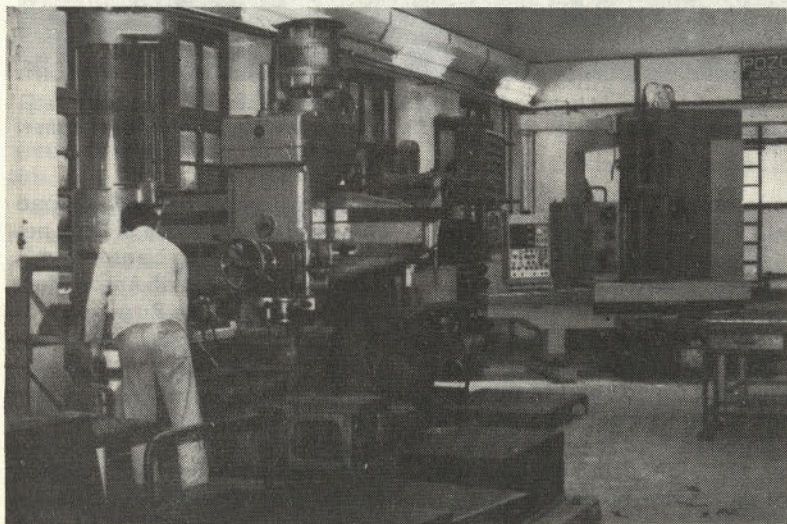
LETO XXVII

1989

MAJ

ŠT. 4

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTÓRE

Nova modelna (več o tem na 4. strani)

USPEŠEN OGLED ŽELEZARNE

V soboto, dne 22. aprila, so delavci Železarne Štore na široko odprli vrata novega dela železarne za javni ogled. Na ta dogodek so se že v železarni dalj časa pripravljali, zavedajoč se, da je uspeh, predvsem pa varnost obiskovalcev, pogoj za zadovoljstvo gostov, katerim je bil ogled namenjen. Za ta dan so se odločili, ker je bil to v železarni delovni dan.

Nas, ki smo se odločili, da si ogledamo obrate novega dela železarne ali kakor ga imenujejo Štore II, so pri vhodu pričakali vodiči, usposobljeni za vodstvo po obratih, nas pozdravili in pojasnili namen ogleda in nas seznanili z načinom ogleda in opozorili na pravila našega obnašanja na poti ogleda. Bilo nas je v več skupinah verjetno blizu 200, vseh starosti, od šolskih otrok pa do najstarejše generacije in tudi bivši delavci železarne. Vsi smo si z zanimanjem ogledali obrate in proizvodnjo v njih, se seznanili z delavci in delovnimi razmerami. Mnogi so videli železarno znotraj prvič, zato so z začudenjem opazovali vsa dogajanja v njej. Upokojenci so primerjali današnje razmere s tistimi, v katerih so sami delali. Zanimivo je bilo poslušati, ko je oče razlagal otrokom in materi, kje in kaj dela ali ko so starejši razlagali vnukom, ki so jih vodili za roko, kje so delali in kako je bilo včasih.

Ogledali smo si jeklaro v času,

ko so iz ene peči odlivali gredice, valjarno z njihovo proizvodnjo, ki je bila v polnem zamahu in delavce, ki so bili v stalnem gibanju; tu ni postopanja. Enako je bilo v jeklovleku, kjer se vse nekam vrti, stroj pri stroju. V obdelovalnici valjev in litine se kar nismo znašali, saj se tu dogaja na vsakem stroju nekaj drugega in pripravlja za prodajo. Tu so delavci s posebno strokovno izobrazbo, ki delajo po merah in načrtih. V vseh obratih, ki smo si jih ogledali, proizvajajo izdelke, katere pozna tudi inozemstvo. Rekli so nam, da gredo mnogi v izvoz v razne države sveta.

Ogled železarne je bil zanimiv, poučen in prijeten. Komentar po ogledu je bil zelo pohvalen. O vtisih mnogi še niso mogli dosti povedati: potrebno je vtise zbrati in jih doma premisliti.

Hvala vsem, ki ste nam omogočili, da smo se s tovarno поблиže seznanili. Želimo, da bi bil ogled vsako leto enkrat in da se bolj propagira, tako, da bo mladina bolje seznanjena, kje je možnost zaposlitve, izobraževanja in eksistence in da bodo družine vedele, kje njihovi člani delajo in končno, laže bomo vsi skupaj razumeli težave, za katere tudi železarna ni imuna.

Lepo je bilo in hvala vsem v železarni za poučen in lep dan, vsem skupaj pa lep pozdrav in varno delo!

V imenu udeležencev ogleda
Anton Mackošek

Muzej v železarni

V Železarni Štore se vestno in odgovorno pripravljamo na to, da bi tudi mi imeli svoj »železarski muzej«, tako kot imajo take muzeje v Ravnah, Jesenicah, Muti, Idriji, Velenju in drugod. Misel ni nova; s to mislijo so se ukvarjali že pred 30. leti in morda še prej, le dalje niso prišli. Razlogov je več, največji je bil ta, da ni bilo pravega interesa in smisla za ohranjanje starin; tudi pogojev ni bilo pravih.

Sedaj, pod za to pripravljenim vodstvom tovarne in spremenjenimi razmerami, se je zadeva pre-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Proslava 1. maja

Kljub hladnemu večeru, poleg tega še mokremu, se je precejšnje število krajanov zbralo ob mlaju na Lipi. Proslava delavskega praznika je tudi letos v Štórach veselo minila, čeprav zaradi znane slabe splošne situacije v deželi, z bolj trpkim priokusom (kot je dejal govornik). Od deset let po pariški Internacionali naprej smo v Štórach, izvzemši čas obeh vojn, slavili 1. maj. **Začeli so rudarji v štorskem rudniku leta 1899: vseh 51 si je ta dan vzelo brezplačen dopust. Tradicijo bomo torej ohranjali še naprej.** Predstavnik krajevne skupnosti je na proslavi izrekel zahvalo nastopajočim pevcem, godbi, mladincem in sindikatu Železarne. Ob koncu je povedal še imena krajanov, ki so s svojim delom tako ali drugače občutno pripomogli k razvoju društvenega, organizacijskega, samoupravnega ali političnega dela v krajevni skupnosti. KS Štore je z BRONASTIM ZNAKOM OF – najvišjim priznanjem – za leto 1989 nagradila naslednje krajanke: Enverja Bajramoviča, Jožeta Jazbeca, Marijo Lamut, Francija Mačka, Pepco Ulaga in AG »Železar« Štore. Jok

IZ VSEBINE:

- O preobrazbi storitev berite na 5. strani
- Na 5. strani tudi zanimiv zgodovinski prikaz o praznovanju 1. maja pred 90. leti
- O obisku iz FVK Kraljeva vas seznanjamo na 6. strani
- Dobitnike srebrnih znakov sindikata predstavljamo na 7. strani
- O KS Štore boste prebrali na 8. strani

Na dvorišču ŽŠ novi zarod divjih rač

SPOŠTOVANI BRALCI

Pomladni čas je navadno posvečen urejanju okolja, hiš in tudi pospravljanju doma. Tudi pri Štorskem železarju smo se lotili določenega pospravljanja na ta način, da bi pač izgled našega časopisa bil čim boljši. Kot vidite, smo naše široke stolpce zožili za eno polovico. Dodali smo več polkrepkega tiska v članke, da bi poudarili najpomembnejše in objavljamo predvsem kratke in jedrnatte članke. Upamo, da vam bo takšna oblika urejanja našega časopisa všeč in da boste tako laže spremljali njegovo vsebino. Sicer pa vas prosimo, da se oglasite kaj v našem časopisu s kakšnim predlogom ali člankom in nam pomagate pri urejanju našega časopisa.

Urednik

(Nadaljevanje s 1. strani)

Muzej v Železarni Štore

maknila in »dobila krila.« Železarna je prevzela odpisano osnovno šolo na Teharjah v neposredni bližini Mlinarjevega Janeza v lastništvo in odločila, da to zgodovinsko stavbo uporabi ob primerni adaptaciji za muzej in razstavne prostore Železarne Štore in jih javnosti odpre za ogled.

Ni moj namen opisovati, kako bo adaptacija potekala in kdaj bo muzej nared; to bodo storili drugi, ki so si to nalogo naložili na svoja pleča. V tem sestavku želim opozoriti na važnost, pomembnost in težo naloge. Mnogi ali velika večina si niti predstavljati ne moremo, kaj je vse potrebno zbrati, urediti, dokumentirati, arhivirati in ne vem kaj še, da bi uredili muzej. V Železarni je mnogo pomembnega materiala, ki ga je potrebno ohraniti; verjetno je tega precej tudi v Štorah in okolici, katerega bo treba poiskati. Potrebno bo nekatere stvari po slikah tudi narediti.

To sem napisal, da bi opozoril na pomembnost naloge in na težave

pripravljalcev muzejskih zbirk in eksponatov. Dragi bralec; vem, rekel boš: kaj morem pri tej nalogi pomagati? Mnogo, res mnogo lahko storimo vsi tisti, ki ste še ali ste bili zaposleni v Železarni, krajan Štor in širše okolice – skratka vsi, s tem da doma pregledamo stare slike, razne dokumente ali predmete vezane na Železarno Štore in jih da na razpolago za muzej ali vsaj na preslikanje. Od naše in vaše pomoči bo muzej železarstva v Štorah zaživel; ohranjeno bo to, kar bi sicer enkrat propadlo. Vaši predmeti bodo na ogled generacijam, ki prihajajo in ki bodo ponosne na svoje prednike.

Pomagajmo vsi skupaj in vsak posameznik, da bi bila zbirka v muzeju čim pogostejša! Preglejmo, kaj imamo doma ali kaj ima sosed in o tem obvestimo Železarno Štore ali to oddajmo ali pošljimo na naslov: Železarna Štore, za muzejsko zbirko, 63220 Štore.

Anton Mackošek

PRED TRIDESETIMI LETI

Letos mineva trideset let, ko so se delavci Železarne Štore, prebivalci Štor in mladina ter vsa društva v Štorah odločili, da v počastitev Vukovarskega kongresa in njegove 40. obletnice spremenijo izgled in življenjske pogoje s prostovoljnim delom. Vsi so se plebiscitarno odločili, da opravijo vsak najmanj 40 delovnih ur prostovoljnega dela.

Akcijo sta zasnovala ZK in tovarni in sindikat; slednji je propagandno izvedel akcijo tako brezhrebno, da ni bilo nikogar v Železarni Štore, ki ne bi opravil delovne obveznosti. ZK in sindikat sta skupaj z ostalimi organizacijami v Štorah pripravila program akcij in imenovala centralni odbor, ki je vodil in koordiniral dela na posameznih deloviščih. Odbor so sestavljali: predsednik Ignac Korošec, predsednik sindikata; Andrej Svetek, odgovorni za cesto na Svetino; Franci Zelič, odgovorni za izgradnjo športnega stadiona na Lipi; Anton Mackošek, odgovorni za izgradnjo vodovoda Zerviške-Štore; Srečko Krajnc, odgovorni za keglišče; Drago Černetič, odgovorni skupaj s Štefanom Krumpakom za ureditev spodnjih Štor in izgradnjo avtobusne postaje; za ureditev naselja Lipa in gradnjo doma LT je odgovarjal Ignac Zagoričnik. V odboru je bil morda še kdo, ki se ga ne spomnim; verjetno to navajajo kakšni zapiski, če so še ohranjeni, v kar pa nisem trdno prepričan.

Kolikor se spomnim, so se vse akcije po temeljitih in načrtovanih pripravih začele 20. aprila 1959.

leta, s tem da se je začela izgradnja ceste, katero je projektiral dipl. ing. Ruhek, že prej (do akcije je bila končana že nekje do Šentjanža). Povedati velja, da so se vsi lotili dela z vso vnemo in odgovornostjo. Odbor, ki je vodil celotno akcijo, je vsakodnevno spremljal delo, dodeljeval ljudi na posamezna delovišča in skrbel, da v nobenem primeru ni prišlo do zastoja, ali da ljudje ne bi vedeli, kaj morajo delati. Odbor je skratka skrbel za vse, kar je bilo potrebno, od materiala, prevozov do financiranja in ostalega, pa tudi za počutje vseh prostovoljcev na delu.

Ni moj namen opisovati izvajanja posameznih del na vsakem delovišču, pa tudi pomembno ni. S tem sestavkom želim spomniti na čase, ko so se v Štorah vršile velike spremembe, ki so dale kraju popolnoma drugačen izgled, oskrbele s pitno vodo tovarno in naselje Lipa ter omogočile širjenje naselja.

Rad bi spomnil vse, ki so v tem času živeli in delali v Železarni, kako smo bili enotni in koliko smo naredili. Mnogi med tistimi so že pokojni, večina je že upokojenih, le malo je tistih, ki so še danes aktivni v Železarni Štore; ti so pa tudi bili najbolj »gajstni« pri delu, saj jih je bila sama mladost. Želel bi spomniti, da so delavci Železarne Štore vgradili del samega sebe v napredek Štor, kjer so našli kruh za svoje družine. Želim obuditi spomin na skupine martinjarjev, valjarjev in livarjev, ki so po nočnem »šihthu« odhajali v skupinah na

Skupina delavcev, ki jo je vodil Jurij Žohar, po končanem betoniranju zajetja vode za vodovod Zerviške Štore leta 59. Drugi z desne spodaj je Jurij Žohar.

dodatno delo in tiste, ki so po delu v tovarni s pesmijo odhajali na prostovoljno delo.

Nisem poklican, da ocenjujem dosežene uspehe in jih primerjam z današnjim časom, saj tu ni primerjave. Danes so drugi časi, drugačne obveznosti in novi pogoji. Sedaj ima delavec v tovarni in doma drugačne obveznosti, ki mu življenje drugače usmerja, kot ga je nam takrat.

Delovna prostovoljna akcija je bila uspešno zaključena oktobra 1959, ko so bili objekti skoraj v celoti dokončani; potrebno je bilo samo še nekatere dokončati naslednje leto. Železarna Štore je organizirala svečanost ob zaključku akcije in nanjo povabila tudi takratnega zveznega poslanca za naš teren, tovariša Mitjo Ribičiča, ki je slovesno otvoril vodovod, pri čemer smo vse pogostili s kozarcem vode in šilcem žganja.

Mnogi so opravili veliko več ur prostovoljnega dela, kot je bilo dogovorjeno, zavedajoč se odgovornosti do družbe ali sredine, iz katere so prihajali. Iz kronike Industrijskega gasilskega društva je razvidno, da so samo njegovi člani in

mladinci društva opravili skupno 4099 ur prostovoljnega dela ali povprečno po 81 ur na člana. Največje število ur so opravili Anton Mackošek – 245 ur, Miha Rozman – 219 ur, Štefan Krumpak – 196 ur, Jurij Žerdoner – 154 ur in tako dalje.

Ta sestavek sem napisal zato, da spomnim na akcijo, ki je bila po obsegu, pomembnosti, uspešnosti in vrednosti gotovo največja; na akcijo, ko so člani kolektiva, krajan, mladina in društva kot eden-monolitno nastopili in dokazali, kaj zmorejo, če so enotni v željah in naporih. Sedaj je minilo že polnih 30 let, akcija je uspela in generacije za njo so dajale Štoram vedno kaj novega. V teh letih se je tudi v tovarni marsikaj spremenilo na bolje, kar bolj opazijo tisti, ki so tovarno že zdavnaj zapustili in prav je tako. Nove generacije – mladi vnašajo nove ideje in nov duh v tovarno in tudi v kraj.

Na koncu pa tole: KS ali kdo drug naj v spomin na 70. obletnico Vukovarskega kongresa vsaj obnovi razsvetljavo na Lipi, pa bo!

Anton Mackošek, upokojenec.

Na sliki zasledovanje izvira vode v Zervišah, 8 do 10 l/min., od koder dobijo vodo Štore, kot dodatek vodovodu iz Pečovja, kar je omogočilo gradnjo na Lipi

NOVICE IZ NAŠEGA PODJETJA

IZ PTE PROIZVODNJA JEKLA

Pred kratkim so bili na seji delavskega sveta podjetja obravnavani rezultati poslovanja v I. kvartalu 1989, iz katerih izhaja, da je nova PTE Proizvodnja jekla poslovala relativno uspešno. Vse, ki delamo na tem področju, nas navdaja realen optimizem predvsem zato, ker smo v tem obdobju obratovali z velikimi motnjami:

– redno planiran remont žerjavov v jeklarni v mesecu marcu in izpad ca. 13.000 ton gredic;

– v obeh valjarnah in jeklovleku so padle zaloge gredic in valjanih predprofilov na nekaj sto ton.

S pazljivim planiranjem in spremljanjem proizvodnje smo uspeli voditi proizvodnjo tako, da smo v vseh obratih obratovali do vnaprej predvidenih prehodov v remonte.

Predvsem zaradi navedenih težav menimo, da bi lahko bili rezultati poslovanja še boljši, če bi obratovanje potekalo v normalnih okoliščinah.

Vse to je pripeljalo do težav, ki jih čutimo predvsem v tem obdobju, ko nekaterim kupcem zamujamo dobavne roke. Upamo, da bomo v tem mesecu nadomestili vse najnujnejše potrebe naših stalnih kupcev.

Vzporedno z reševanjem operativnih problemov se intenzivno ukvarjamo z uvajanjem oz. poslovanjem v novi organizacijski obliki, ki v glavnem poteka po pričakovanjih. Jasno je, da je potrebno mnogokrat improvizirati in da so določene strukture še dodatno obremenjene. Mirno lahko trdimo, da so splošni vtisi dela v novi organizacijski obliki ugodni, predvsem iz vidika, da strokovnim delavcem ostaja več časa za stroko, da se medsebojni problemi rešujejo sprotno in na nivojih, kjer nastajajo.

Pri tem bi opozorili, da v tej fazi velja posebna pozornost proizvodnji, ker se zavedamo pomembnosti

izpolnjevanja predvidenih obsegov realizacije in dodatnih problemov, če obseg realizacije ni dosežen.

Trenutno se v PTE »proizvodnja jekla« ukvarjamo predvsem z naslednjimi problemi:

– izpolnjevanje dobavnih rokov in doseganje čim višje in konstantne kvalitete;

– doseganje količinske in kvalitativne proizvodnje v jeklarni, kar bi omogočilo proizvodnjo z nižjimi zalogami in s tem z nižjimi finančnimi obveznostmi;

– skrb za kadre in zagotavljanje primernih sodelavcev v proizvodnih enotah, ki trenutno izkazujejo primanjkljaj (Jeklarna, Valjarna I in Valjarna II);

– doseganje čim boljših izkoristkov materiala in energije v vseh obratih. To pa zato, ker smo materialno in energetsko intenzivna dejavnost;

– obnavljanje dotrajane opreme in dopolnjevanje tehnološke opreme z drobnimi vlaganji;

– omogočati možnosti izplačevanja takih osebnih dohodkov, ki bodo vsaj sledili porastu življenjskih stroškov. Istočasno razviti take sisteme stimulativnega nagradjevanja, ki bodo vestne in uspešne delavce dodatno stimulirali. Ob tem bo potrebno veliko volje, da take sisteme vpeljemo in onemogočimo lažno solidarnost;

– intenzivno delo na izvajanju investicije II. faze za povečanje kapacitet proizvodnje jekla, ki naj bi v jeseni pričela s poskusno proizvodnjo;

– uvajanje informacijskih sistemov za spremljanje zalog in naročil.

Zaposleni v PTE Proizvodnja jekla se zavedamo, da reševanje navedenih problemov ni samo v naši pristojnosti, niti to nismo v stanju izvesti. Na vsak način pa smo dolžni različno ukrepati, da vsi tisti, ki z nami sodelujejo, čutijo dogajanje v PTE Proizvodnja jekla za svoje in s tem prispevajo k uspešnosti podjetja.

Marjan Drogenik, dipl. ing.

Končni proizvodi Jeklovleka

Valjarna I – še naprej uspešna

Kljub težavam v mesecu aprilu je Valjarna I bistveno presegla svoje ciljne opredelitve iz akcijskega programa. Dosežena skupna proizvodnja je višja kar za 25,2 %.

V aprilu smo še naprej imeli težave pri oskrbi z gredicami, kar je zahtevalo prilagajanje programov in tudi medtedenske menjave proizvodnih programov.

Težave smo imeli prav tako pri transportu in pripravi gredic, saj so bile dobave iz jeklarne tako sprotne, da smo gredice v nekaterih primerih morali dodatno ohlajevati.

Zaloge pravzaprav nismo imeli; v proizvodnjo pa so bile vključene vse gredice, od ekstremno kratkih – brušenih šarž, do nekorantnih šarž, ki so ostale v skladišču V. I. ali bile prenešene iz V. II.

Kljub poostreni lastni kontroli (kot tudi OTK) lahko upamo, da to ne bo imelo večjih negativnih posledic na kvaliteto naših izdelkov.

Težave smo imeli tudi s koračno pečjo, kjer je v drugi polovici meseca aprila prišlo do odstopanja segmentov dna peči – in to kljub temu, da je bil redni remont izvršen v mesecu marcu. Zaradi obsega poškodb je Vatrostalna Jesenice morala ponoviti remont od 24. do 29. 4. 89, valjarna pa je obratovala z direktnim programom z grobe proge ob slabšem proizvodnem asortimentu.

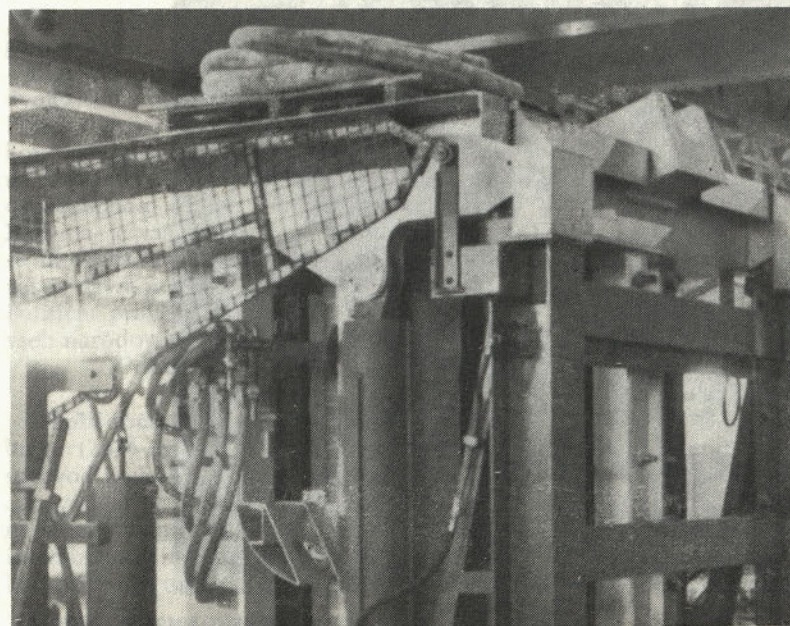
Kljub temu ocenjujemo asortiment v mesecu aprilu ugoden, saj smo valjali povečan delež (11 različnih pozicij) specialnih profilov, med njimi novo pozicijo V-0365, ki jo bomo zaradi poškodbe na kalibririh ponovili v prvem tednu v maju.

Konec meseca aprila smo se zaradi povečanih bolniških izostankov soočili s problemom pomanjkanja delovne sile.

Glede na nastopajoče vroče mesece ima lahko ta minimalni stalež negativne vplive na proizvodnjo v valjarni I.

Adjustaža v Valjarni II

Nova talilna peč iz PTE Industrijska oprema namenjena za Mariborsko Livarno

PREMIKI V MODELNI

Pred leti smo že pisali v Železarju o problemu modelne mizarne, in sicer predvsem v smislu slabega delovnega okolja naših modelnih mizarjev ter o zastarelem strojnem parku.

Miran Urbanček in Ivan Kumperger sta nekako nosilca modernizacije izdelave modelov v Železarni. Oba sodelavca ni potrebno posebej predstavljati; važnejše je njuno prizadevanje za to, da bi napredovali v Železarni na področju izdelave modelov za livarstvo in omogočili boljše delovne pogoje delavcem. O svojih prizadevanjih sta povedala naslednje: »Modelna mizarja je sestavni del livarske proizvodnje že več kot 150 let, odkar ta proizvodnja obstaja v Štorkah. V zadnjem času je prišlo pri izdelavi modelov do precejšnjih problemov, ki so bolj posledica neustreznih prostorov in spremembe tehnologije v livarnah. V letu 1983 je bila izdelana študija in program za spremembo izdelave modelov; namreč, kot posledica uvedbe AFL in hidravlične litine se je pojavila potreba po zahtevnejših kovinskih modelih. Te smo v veliki meri uvažali. Zato je bilo nujno potrebno pristopiti k realizaciji razvojnega programa modernizacije in povečanja proizvodnje modelov v Železarni Štore.

Odločili smo se, da izdelavo modelov lociramo v stavbo bivše mehanične delavnice, da bi lahko z

adaptacijo obstoječih stavb čim ceneje organizirali v teh prostorih proizvodnjo. Najprej smo prenesli v mehanično delavnico izdelavo kovinskih modelov. Ta preselitev je bila nujna predvsem zaradi inštaliranja novega kopirno-rezkalnega stroja, za katerega na stari lokaciji ni bilo prostora.

Kopirni rezkalni stroj FKH 80 A je češke izdelave z zahodno-nemško elektroniko firme INDRAMAT. Ima dve delovni vreteni, tako da lahko istočasno kopira dva kovinska modela. Delovno območje kopirnega stroja je 1800 x 800 x 500. Kopira v razmerju 1:1 tudi v zrcalni sliki. Na tem stroju nameravamo izdelovati zahtevnejše kovinske modele za AFL.

V nove prostore v mehanični smo v rekordnem času opravili preselitev iz starih prostorov, tako da pri našem delu ni prihajalo do zastojev. Pri pridobivanju strojnega parka za izdelovanje kovinskih modelov smo se morali sami znajti; tako smo nekaj opreme in orodja pridobili iz MO in priredili za našo uporabo. Z inštaliranjem novega kopirnega rezkalnega stroja smo pri izdelavi večjih kovinskih modelov tudi ustrezno opremljeni, medtem ko bomo za izdelavo manjših kovinskih modelov za hidravliko morali nabaviti še en manjši, podoben stroj.

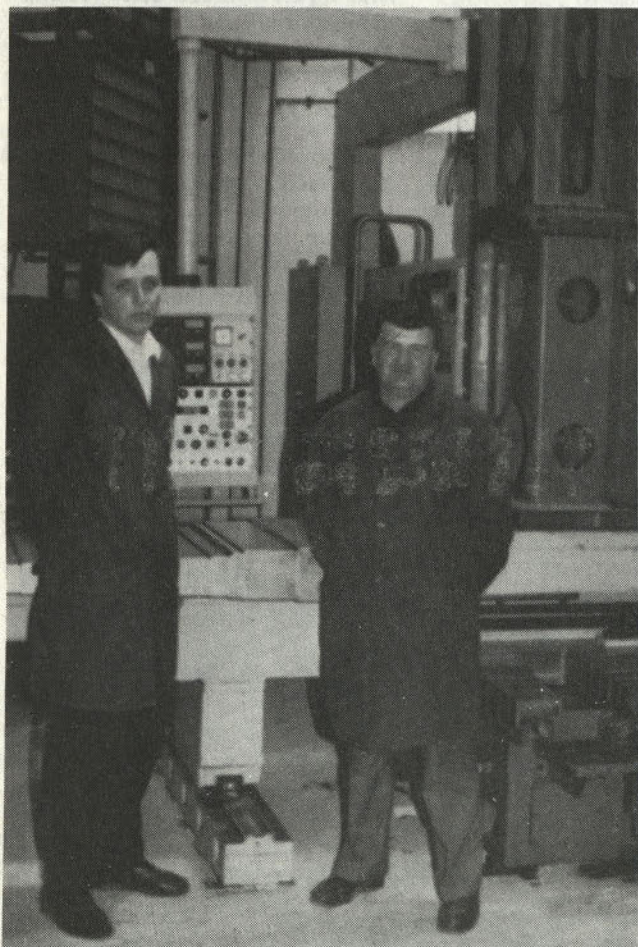
Sedaj intenzivno delamo na projektih za preselitev izdelave lesenih modelov. Tu bo potrebno predvsem zaradi same narave te proizvodnje rekonstruirati obstoječe stavbe mehanične delavnice, s tem da bo potrebno zamenjati leseno ostrejšo in lesene stene. Ta preselitev bo za modelne mizarje pomembna predvsem zaradi tega, ker bodo v novih prostorih boljši delovni pogoji, saj bo lakiranje modelov v posebnem prostoru. Pri izdelovanju lesenih modelov bo potrebno prav tako to proizvodnjo modernizirati, saj je obstoječi strojni park že skrajno zastarel. Naša želja je, da bi še v letošnjem letu lahko usposobili novo lakirnico.

Eden glavnih motivov za preselitev in modernizacijo modelne mizarne je bil problem kadrov. Modelni mizarji so namreč

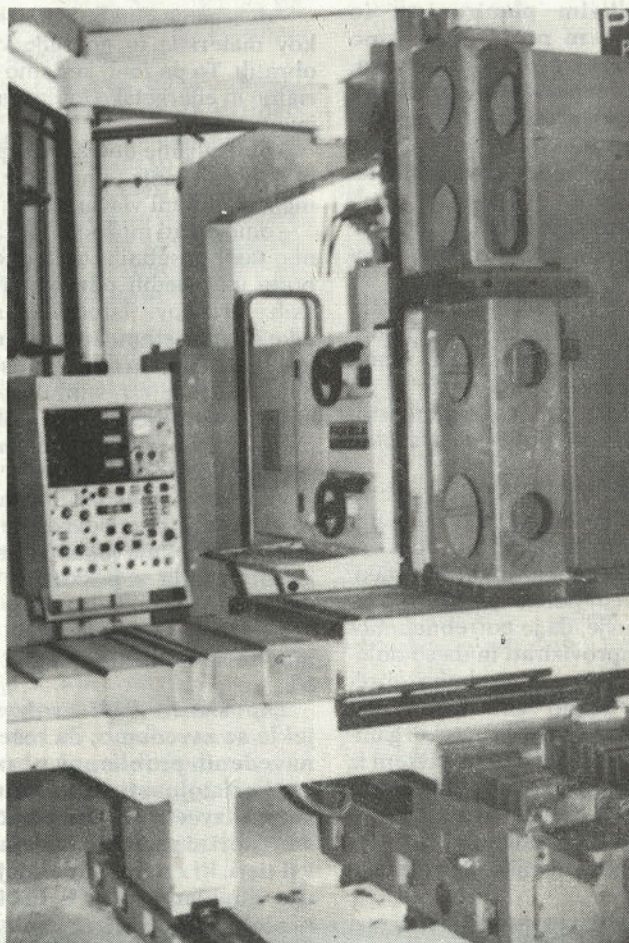
visokostrokovni in specializirani delavci, ki se predvsem z izkušnjami učijo izdelovanja lesenih modelov. Zaradi slabih delovnih pogojev ni bilo interesa za ta zahteven poklic. Z modernizacijo te proizvodnje in izboljšanjem delovnih pogojev upamo, da bomo obdržali obstoječe modelne mizarje in pridobili nove moči.

V Železarni vlada posluš za naša prizadevanja, posebno se je pri tem angažiral podpredsednik KPO, tov. Marolt, da bi proizvodnjo modelov modernizirali in povečali. Vsi skupaj se zavedamo, da je glavni problem denar, vendar upamo, da nam bo skupno uspelo to proizvodnjo izboljšati in povečati, saj bomo tako sposobni nadoknaditi dosednji uvoz modelov in nakup pri drugih modelarnah.

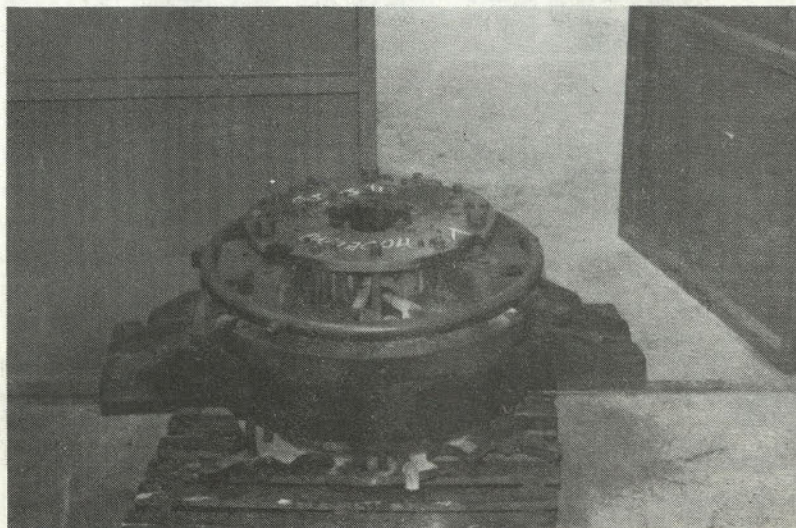
O. P.

Miran Urbanček ing. in Kumperger Ivan ing., tandem, ki uspešno deluje pri modernizaciji Modelne. Želimo jima, da bi pri svojem delu uspela

Nov kopirni rezkalni stroj v Modelni. Stroj od katerega vsi veliko pričakujejo

Kovinski model potreben popravila

Preobrazba storitev

Dejavnosti temeljnih organizacij skupnega pomena in delovnih skupnosti smo z novo organiziranostjo in Statutom preoblikovali v centralizirane stroškovne enote: tehnične in skupne službe. Pretežni del dejavnosti služb se nanaša na storitve in servisiranje osnovnih dejavnosti proizvodno tržnih enot. V nadaljevanju vam predstavljamo tehnične službe.

Dejstvo je, da se še vedno radi izogibamo izrazom: storitve, servis in podobno. Največkrat jih zamenjamo kar z izrazom stroški. Ti morajo biti čim nižji in logično je, da vsaka navidezna ali prava neracionalnost povzroči veliko negotovost. Pri tem v bistvu ni pomembno, za katero »stroškovno« dejavnost gre: razvoj, izobraževanje, vzdrževanje, komerciala itd.

V naprednih gospodarstvih trdijo, da je za prehod družbe v postindustrijsko merodajen nivo deleža informacijskega in storitvenega sektorja, ki mora biti večji od 50 %. Seveda ni vseeno, kaj te številke zajemajo. V Jugoslaviji je 170.000 službenih osebnih avtomobilov s šoferji ali kar 520.000 ljudi dela v računovodstvih in knjigovodstvih. Tako obsežnega »servisa« res ne rabimo in to je resnično lahko previsok strošek. Načeloma vendarle velja, da moramo tako imenovane produktivne storitve upoštevati enakovredno proizvodnim dejavnostim. Enakovredno moramo

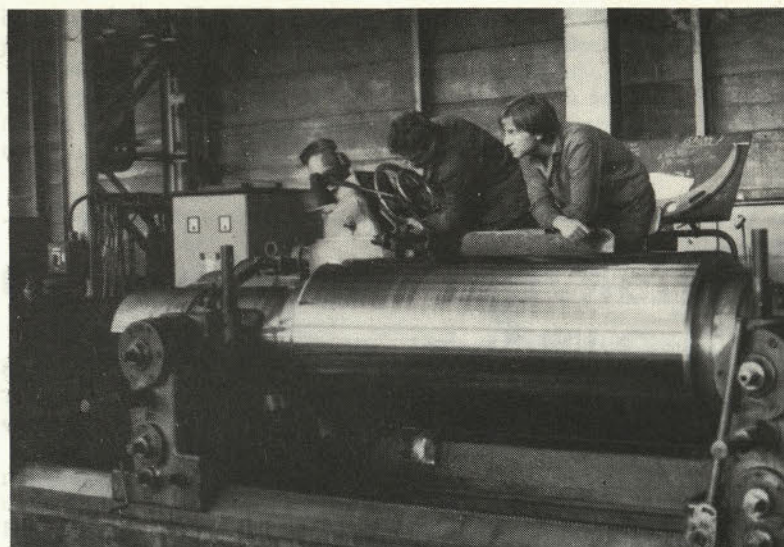
upoštevati tako materialno opredmeteni izdelek kot vse storitve, povezane s proizvodnjo materialnega izdelka in servisiranjem uporabe izdelkov, pa tudi prodajo storitev drugim uporabnikom. Storitve ni le obremenitev družbenega proizvoda; lahko je tudi produkcija in mora poskušati biti celo prispevek k družbenemu proizvodu. Za vrednotenje prispevka pa je pomembna predvsem ustreznost meril.

Racionalnost »trošenja« lahko bistveno prispeva k povečevanju razlike med celotnim prihodkom in stroški, neracionalnost »šparanja« pa to razliko največkrat lahko celo zmanjšuje.

Kar naj bi bil uvod tega prispevka, je pravzaprav bistveni del vsebine, če hočemo obravnavati in vrednotiti delo tehničnih služb. Kakor to velja za celotno Železarno Štore, velja seveda tudi za vsak del posebej, da novonastale razmere in pogoji zahtevajo preobrazbo v organiziranosti, metodiki dela, odnosih do dela, nagrajevanju in ostalih motivacijskih faktorjih. Preobrazba ne bo nastopila čez noč in potrebno bo vztrajno, strokovno delo, čigar cilj je stalno povečevanje učinkovitosti in poslovne uspešnosti. V prihodnje bomo obravnavali posamezna področja dela centraliziranih strokovnih enot. Za zaključek in v razmišljanje pa tale trditve:

»Manjšina vzrokov povzroči večino problemov.«

Boris Marolt, dipl. ing.

Da bi proizvodnja potekala normalno je potrebno tudi veliko angažiranje storitev

za polna tri leta. Ustanovitev kraljevine SHS pomeni novo obdobje, kjer se je v spremenjenih razmerah moralo spet več kot 20 let delavstvo boriti, da je lahko postal prvi maj resnični delavski praznik.

Praznovanje 1. maja 1899

Josef Handler prijavlja prvomajsko slavo (20/4-1899): Podpisani prijavlja prvomajsko slavo, ki bo v ponedeljek, 1. maja, z naslednjim dnevnim redom:

1. Ob pol enih shod v društveni sobi pri Jelenu v Celju, potem pa obhod z godbo po mestu (Grazerstrasse, Rathausgasse, Hauptplatz, Ringstrasse) in odhod v Štore v gostilno gospoda Franzelna (prej Kovač).

2. V štorah nagovor, godba, petje in ljudska veselica; ob pol sedmih povratek v Celje.

3. Ob 8. zvečer v gostilni Pri zelenem travniku plesni venček.

V primeru slabega vremena izostane izlet v Štore in bodo popoldan veselica v gostilni Pri zelenem travniku v Celju in zvečer ples. Za red bodo skrbeli redarji.

Podpisani obenem prosi za dovoljenje za plakiranje priložene plakata.

PLAKAT je bil velik, rdeč, dvojezičen, okorna slovenščina. Poleg v prijavi navedenih podatkov vsebuje še naslednje: vstopnina k vsem veselicam je 15 kr. na osebo. Spodaj je napis: »Proletarci! Prvi maj je vaš praznik! Udeležite se mnogobrojno tega, ker dokazuje vaše tirjatve za osem urni dnevnik! Politične pravice! Bratovsko zvezo vseh narodov!«

(Odbor (Das Festcomite)

Dopis občine na Josefa Handlerja (26/4-1899): Dovoljuje se spreved z glasbo po mestnih ulicah, vendar pa delavci v sprevedu ne smejo nositi nikakršnih zastav in emblemov in morajo sami skrbeti za red in mir.

Dopis namestništva z dne 20/4-1899 (predsedstveni spisi za leto 1899): Namestništvo zahteva

od občine, da pošlje poročilo o nameravani praznovanju 1. maja, kasneje pa še poročilo o poteku dogodkov.

Poročilo občine na namestništvo (23/4-1899): Tukajšnje delavstvo bo praznovalo 1. maj po naslednjem programu: popoldan ob 14. uri spreved z godbo po mestu, nato odhod v Štore.

Iz tovarne Franca Pacciaffo se bo udeležilo slavlja ok. 40 delavcev, iz tiskarne Celeja 8-10 delavcev, v glavnem pa se bodo slavlja udeležili delavci pri mestnih obrtnikih. Skupno število udeležencev se bo gibalo od 100 do 150. Spreved po mestu ne bo imel značaja demonstracije.

Dopis občine na namestništvo (13/5-1899): Pri praznovanju 1. maja, ki je potekalo po že navedenem programu, ni prišlo do nikakršnih kršitev javnega reda in mira.

To zanimivo zgodovinsko gradivo, ki priča o veliki tradiciji delavskega gibanja je zbral celjski Muzej revolucije. Zgodovinsko gradivo bomo uporabili v naši zbirki.

VABIMO NA NOČNE RIBOLOVE

Vse člane in članice RD Voglajna ter druge zainteresirane občane vabimo na nočne ribolove, ki jih organiziramo na Slivniškem jezeru pri ribiškem domu Tratna v:

- soboto, 24. 6. 1899, s pričetkom ob 20.00 uri;
 - petek, 28. 7. 1899, s pričetkom ob 20.30 uri;
 - petek, 25. 8. 1899, s pričetkom ob 20.00 uri;
 - soboto, 16. 9. 1899, s pričetkom ob 19.00 uri;
 - nedeljo, 15. 10. 1899, s pričetkom ob 18.30 uri.
- Vabljeni!

RD Voglajna

IZ NAŠE ZGODOVINE

Praznovanje prvega maja ob koncu 19. stoletja v Celju in okolici

Po sklepu ustanovnega kongresa druge internacionale v Parizu 1889, da se z naslednjim letom praznuje prvi maj kot delavski praznik, je tudi avstrijska socialdemokratska stranka začela agitirati proslavljanje prvega maja. In že leta 1890 je pri nas prišlo do praznovanj, med katerimi so bila zelo pomembna tudi tista na sloveškem Štajerskem.

Prvomajska praznovanja so se kljub nekaterim nihanjem vedno bolj širila. Vsako leto se niso odvijala samo v znamenju boja za osemurni delovnik, ampak so bila odraz vsakokratne politične situacije v deželi. Prav parole, ki so bile izpisane na prvomajskih transparentih in zastavah, so kazale vsako leto posebej politični utrip in domet delovanja delavskih strank in sindikatov.

V Celju je bil prvega maja 1898 shod delavcev v hotelu Pri zlatem levu. V nemščini je govoril Larzinsky o zahtevah delavcev o osemurnem delovniku, ukinitvi otroškega in ženskega dela ter o uvedbi starostnega in invalidskega zavarovanja. O isti temi je za njim v slo-

venščini govoril socialist Marn. Zatem je bil spreved po Celju, na čelu je bil velik rdeč transparent z napisom: Živel prvi maj in Naj živi osemurni delovnik. Zborovanje se je končalo z zabavo na Teharjih.

O praznovanju prvega maja so leta 1899 poročila sicer skromna, na več mestih pa so zapisana poročila, da je delavstvo Celja in okolice zelo slovesno praznovalo svoj praznik. Nikjer ni prišlo do izgrediv in »celo socialdemokratski bog vremena je omogočil, da je bil izlet v Štore lahko v krasnem vremenu«. Tudi meščanstvo je ta dan slavilo, čeprav sicer ne kot praznik razredno zavednih delavcev, ampak kot praznovanje po starih običajih. V celjski okolici je to leto od 4672 zaposlenih dobilo prosto 3313 delavcev, in sicer 60 od 120 v tovarni emajla v Spodnji Hudinji, vseh 56 v rudniku Pečovnik, ostali pa iz drugih manjših podjetij. Brez dovoljenja delodajalca pa je ostalo doma vseh 51 rudarjev v rudniku v Štorah.

Praznovanja so bila vse do leta 1914. Z izbruhom prve svetovne vojne je politično življenje zamrlo

OBISK IZ KRALJEVA

Pred vhodom v Železarno

V petek in soboto 21. in 22. aprila, so bili v gosteh pri nas delavci TOZD Vzmetarne iz Tovarne vagonov Kraljevo.

S Tovarno vagonov iz Kraljeva imamo vrsto let uspešno poslovno

Gostje so prispeli z avtobusom v zgodnjih jutranjih urah pred Dom železarjev. Tu smo jim zaželeli dobrodošlico in jih pogostili z zajtrkom. Po kratkem oddihu so si ogledali naše proizvodne obrate v

Sprehod skozi jeklarno

sodelovanje, zato je tudi prišlo do tovrstnih izmenjav tovarniških srečanj. Obiske izmenjujemo vsako leto tako, da jih eno leto obiščemo mi, drugo leto oni vrnejo obisk.

Štorah II. Z zanimanjem so si ogledovali potek dela v teh obratih, naši sodelavci in spremljevalci pa so jim odgovarjali na najrazličnejša vprašanja, ki so jih zastavljali.

Tov. Drofenik je otvoril svečano sejo

Po ogledu obratov smo se vrnili v Dom železarjev, kjer je bila svečana seja.

Tov. Marjan Drofenik, vodja proizvodno-tržne enote jeklo, ki je bil tudi glavni organizator in vodja tega srečanja, je zbranim zaželel dobro počutje med štorskimi žele-

Ob zaključku uradnega dela so si udeleženci tega prijateljskega srečanja izmenjali spominska darila, ki bodo ostala trajen spomin na srečanje v Štorah v letu 1989.

Po kosilu smo goste pospremili na krajši oddih v hotel. Zvečer ob 18. uri pa je bila skupna večerja v

Tov. Gajšek Mirko izroča spominsko darilo gostom

zarji in v strnjenih besedah seznanil goste z našimi uspehi in težavami in govoril o uspešnem poslovnem sodelovanju med Železarno Štore in Tovarno vagonov Kralje-

Domu železarjev, kjer se je ustvarilo prijetno prijateljsko vzdušje.

Naslednji dan (v soboto) smo goste peljali na ogled Maribora in nato v Olimje, od koder so se v po-

Darilo nam je izročil predstavnik sindikata iz tovarne vagonov Kraljevo tov. Pavlovič Pavle

Takšno je bilo razpoloženje ob zvokih ansambla Vlada Geršaka

vo. V imenu delavskega sveta je navzoče pozdravil tudi tov. Mirko Gajšek.

Direktor TOZD Vzmetarne iz tovarne vagonov, tov. Dragomir Karičević, je poudaril, da je železarna dober poslovni partner, pri katerem ceni resnost, kvaliteto in fleksibilnost in želi da ohranjamo takšne odnose še naprej v dobro obeh podjetij. V nadaljevanju je pojasnjeval njihove težave, uspehe in cilje.

poldanskih urah poslovali s povabilom, da naslednje leto vrnemo obisk v Kraljevo.

Na tokratno srečanje so se organizatorji iz našega podjetja odlično pripravili, saj je vse potekalo po dogovorjenem programu, tako da je srečanje in naše gostiteljstvo dobro uspelo. Zahvala velja vsem udeležencem, ki so k temu pripomogli.

Ana T.

NJENA LJUBEZEN – MATEMATIKA

»Že v osnovnošolskih letih sem imela rada matematiko. Ne vem zakaj, vendar tako je bilo. To je pogojevalo tudi mojo odločitev, da nadaljujem šolanje na naravoslovni matematični usmeritvi v Celju.«

Tako je povedala DUŠANKA KOCIĆ, naša štipendistka, dijakinja 2. letnika Srednje tehniške šole Maršala Tita – smer naravoslovno matematična. Dušanka je pred nedavnim na republiškem tekmovanju srednješolcev iz matematike dosegla izreden uspeh: prvo mesto med tekmovalci drugih letnikov. Po kriterijih zahtevanega znanja iz te kategorije je od 20 možnih točk dosegla 11,5 točk. Kot je povedala, so bile naloge izredno zahtevne. Čas reševanja je bil omejen na 2 uri.

Je bilo kaj treme?

»Niti ne, saj nimaš kaj izgubiti. Če dosežeš dober rezultat, si seveda toliko bolj vesel. Sicer sem pa tekmovanje že vajena, bilo jih je kar nekaj v osnovni šoli.«

Kakšna pomagala lahko imaš ob sebi, ko rešujete naloge?

»V reševanje smo dobili 4 naloge, ki so posamično ocenjene s po

5 točkami. Skupaj, če so vse rešitve pravilne, bi lahko torej dosegla 20 točk. Zaradi izredno težkih nalog sem uspela zbrati le 11,5 točk, kar je sicer malo. Zadostovalo pa je za prvo mesto, ker sem jih od vseh tekmovalcev zbrala največ, sicer bi te točke predstavljale 3. mesto. Ob sebi lahko imaš le tablice in računalnik, kar ne koristi veliko.«

Dušanka, če se človek enkrat začne spopadati s takšno dodatno obliko preizkušanj sebe in svojega znanja, kot ste se vi že večkrat, pomeni, da se to nadaljuje. Pridobili ste si možnost tekmovanja na zvezni ravni.

»Da, res je. Konec aprila se bom udeležila zveznega tekmovanja v Makedoniji. Tu me čaka trd oreh. Naloge so seveda še zahtevnejše ob strožjih kriterijih.«

Kako se pripravljate na ta preizkus?

»Kakor uspem. Seveda se pripravljam, ampak niti ne vsak dan. Pri tem mi pomagajo študentje matematike, posvetujem pa se tudi s šolskimi profesorji.«

Glede na to, da vam je matematika tako blizu in ste zanjo tudi talentirani, smatram, da

boste nadaljevali to smer študija?

»Zaenkrat mislim tako. Tudi v železarni se želim zaposliti po končanem šolanju, če bo možnost za to.«

Tov. Dušanki Kocić, na katero

smo kot našo štipendistko ponosno, želim uspeha najprej na zveznem tekmovanju, nato še v vseh nadaljnjih letih šolanja in študija in to, da bo potem našla primerno zaposlitev, ki si jo bo sama želela.

Ana T.

Obrađnavane inovacije

Centralna komisija za inventivno dejavnost je na 4. seji dne 21. aprila 1989 pri obravnavi inovacij sprejela naslednje sklepe:

1. Za inovacijo tov. Draga Pertinča in Silva Krofliča iz PTE Tehnične službe št. 1393, »SPREMENBA KONSTRUKCIJE KABELSKEGA VOZIČKA«, se odobri četrto posebno nadomestilo na osnovi ekonomskega efekta v višini 11.287.600 din in faktorja ustvaritvene sposobnosti 2b.

2. Inovacijski predlog tov. Jožeta Spolenaka, ing. iz PTE Jeklo št. 1714, »ZAMENJAVA ŠCITA JERMENIC IN EL. MOTORJA NA STROJNIH ŠKARJIH «ALIGATOR» V PRIPRAVI VLOŽKA«, se sprejme. Avtorju pripada pavšalno nadomestilo.

3. Inovacijski predlog tov. Alojza Lorgerja iz PTE Jeklo št. 1738, »RAZŠIRITEV KINETE ZA TRANSPORTNI TRAK DOZIRNE TEHTNICE«, se sprejme.

Avtorju pripada pavšalno nadomestilo.

4. Inovacijski predlog tov. Andreja Planka iz PTE – Tehnične službe št. 1735, »ZAŠCITA ZA STRUŽNICO«, se sprejme. Avtorju pripada pavšalno nadomestilo.

5. Za inovacijo tov. Emila Hernavsa, ing. iz PTE Jeklo št. 1529, »UPORABA LAŽJEGA OLJA ZA PROTIKOROZIJSKO ZAŠCITO«, se odobri drugo posebno nadomestilo na osnovi ekonomskega efekta v višini 9.355.385 din in faktorja ustvaritvene sposobnosti 2b.

6. Za inovacijo tov. Jožeta Vodeba, ing., Edija Lešnika, Franca Straška in Antona Urleba iz PTE Valji št. 1632, »UPORABA STALNE ŠABLONE PRI SINTRANJU INDUK. PEČI«, se odobri prvo posebno nadomestilo na osnovi ekonomskega efekta v višini 90.870.830 din in faktorja ustvaritvene sposobnosti 2b.

7. Za inovacijo tov. Jožeta Šlatava in Jožeta Jazbeca iz PTE Valji št.

1361, »ZAMENJAVA KROMITNEGA PESKA S KREMENCEVIM ZA OBLAGANJE VALJČNIH KOKIL TER IZDELAVO PLOŠČATIH JEDER«, se odobri tretje posebno nadomestilo na osnovi ekonomskega efekta v višini 1.556.781 din in faktorja ustvaritvene sposobnosti 2b.

8. Za inovacijo tov. Jožeta Jazbeca iz PTE Valji št. 1026, »PREURE-DITEV PODALJSKOV HAVBE«, se odobri peto posebno nadomestilo na osnovi ekonomskega efekta v višini 673.657 din in faktorja ustvaritvene sposobnosti 2a.

9. Za inovacijo tov. Jožeta Gabriča iz PTE Tehnične službe št. 1277, »PREDELAVA MEŠALNIH LOPATIC V MEŠALCU M 40«, se odobri četrto posebno nadomestilo na osnovi ekonomskega efekta v višini 31.341.160 din in faktorja ustvaritvene sposobnosti 3a.

10. Za inovacijo tov. Dragana Simoviča, Milana Kreuha in Mirka Strohmaierja, dipl. ing. iz PTE Litina št. 1129, »SPREMENBA ZAČETKA TALJENJA V MREŽNO-FREKVENČNI INDUKCIJSKI PEČI«, se odobri peto posebno nadomestilo na osnovi ekonomskega efekta v višini 38.681.861 din in faktorja ustvaritvene sposobnosti 3b.

11. Za inovacijo tov. Dragana Simoviča in Zorana Vebra, dipl. ing. iz PTE Litina št. 1091, »TEHNOLOGIJA VODENJA SESTAVE ŽLINDRE IN ZAKLADANJA PEČI«, se odobri peto posebno nadomestilo na osnovi ekonomskega efekta v višini 67.014.456 din in faktorja ustvaritvene sposobnosti 3b.

12. Za inovacijo tov. Staneta Grobovskega iz PTE Litina št. 1385, »PO-PRAVILO PLATIŠČ«, se odobri četrto posebno nadomestilo na osnovi ekonomskega efekta v višini 21.795.000 din in faktorja ustvaritvene sposobnosti 2b.

Jazbec Andreja

DOBITNIKI SREBRNIH ZNAKOV

Dne 25. aprila je bila v Celju svečana podelitev srebrnih znakov Zveze sindikata Slovenije. Med letošnjimi prejemniki tega visokega republiškega priznanja so bili tudi trije naši sodelavci.

Anton Franulič, Janez Selinšek in Stane Plazar, ki so priznanje sprejeli za svoje dosedanje uspešno in aktivno delo na sindikalnem področju.

JANEZ SELINŠEK

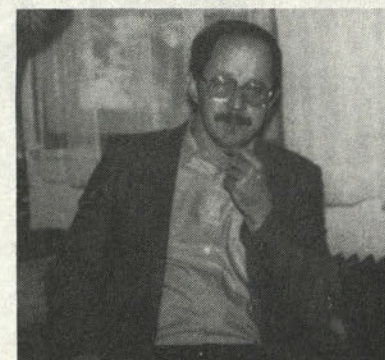
Tov. Selinšek se je v DO zaposlil leta 1965. Takoj po zaposlitvi se je vključil v družbeno-politično delo,

najprej v mladinski organizaciji, nato pa v ostalih družbenopolitičnih organizacijah, samoupravnih organih in delegacijah. Vseskozi se je aktivno vključeval v delo osnovne organizacije ŽS, bil večkrat član izvršnega odbora, raznih komisij, sedaj pa je član K OOS in njenega izvršnega odbora.

Kot delavec je vesten, pošten in priljubljen pri sodelavcih. S svojim aktivnim delom v sindikatu kot tudi ostalih DPO in samoupravnih organih si je pridobil ugled in zaupanje med delavci.

STANE PLAZAR

V vsem obdobju dela v ŽS je prisotna njegova družbenopolitična aktivnost – tako v DO, KS in občini. Naloge opravlja z veliko doslednostjo in odgovornostjo. Vedno je pripravljen prisluhniti prizadevanjem delavcev za razreševanje vsakodnevnih problemov in jim nuditi vso strokovno in samoupravno pomoč. Zaradi tega so mu bile zapuane številne odgovorne naloge tudi v organih osnovne organizacije ŽS. Še posebno zavzeto se je angažiral na kulturnem področju kot predsednik odbora pihalnega orkestra Štorskih železarjev, ki deluje v okviru sindikalne organizacije, zelo aktivno pa vodi tudi Komisijo za zdravstveno, socialno in invalidsko varstvo, ki deluje pri K OOS.

ANTON FRANULIČ

Tovariš Franulič se je seznanil s političnim delom zelo zgodaj (že

kot mladinec) in od tega obdobja dalje na mnogih področjih izkazoval dobršno mero sposobnosti vodenja. Tako je opravljal vrsto odgovornih nalog v DPO, samoupravnih organih in društvih. Sedaj je že drugi mandat predsednik K OOS Železarne Štore, član OS ZSS ter član DPZ občine Celje. Njegova delavnost, doslednost in sposobnost prisluhniti interesom delavcev ter njegovo poznavanje širših družbenih interesov mu dajejo ugled sposobnega sindikalnega aktivista.

Dobitnikom priznanj iskreno čestitamo!

Ana T.

IZ KRAJEVNE SKUPNOSTI

Leto in več je minilo, odkar je bila v Železaru objavljena zadnja »vestička« iz življenja v naši krajevni skupnosti. Utrip v njej seveda ne gre enačiti s številom objavljenih člankov, saj se v krajevnih društvih in organizacijah, v družbeno-političnem in komunalnem življenju vedno kaj dogaja. Žal naš zdajšnji vsakdan pač ni čas pesmi in veselja, toda imeli smo v naši domovini še veliko hujša obdobja. V krajevni SZDL občutimo pomanjkljiv interes krajanov za opravljanje funkcij; kar bojimo se naslednjega kadrovanja (že v jeseni). Zato težko sprejemamo tisto šalo, ki jo večkrat slišimo (in je lahko le šala ali pa tudi zlonamerna misel), govori pa o kroženju nekaterih krajevnih funkcionarjev okoli okroglega krajevnega korita. No, naša aktivnost v prostem času je skrajno amaterska, dolg staž nekaterih tovarišev v KS pomeni manj ljubezen kot nujo. Za zdaj pa, hvalabogu, še vse nekako funkcionira...

Komunalna aktivnost

Dolga lista prijavitelcev za telefon v Štorah še naprej čaka v krajevnem uradu.

Vsa naša naprezanja za pridobitev nove telefonske centrale do sedaj niso obrodila sadov. Pravijo, da jo bomo naslednje leto končno dobili – toda kaj, ko smo take »garancije« bili deležni že predlanskim! Človek se ne more znebiti vtisa, da je ustanova PTT država v državi. V Štorah tudi ne razumemo, zakaj bi morali mi prvi plačati centralo le z lastnim prispevkom, ko pa so jih v drugih KS dobili zastonj. Že sam prispevek v denarju in delu (posebej še v okoliških zaselkih) bi ta trenutek znašal za posameznega občana – interesenta okoli staro milijardo dinarjev. No, zaupajmo odgovornim tovarišem iz »špice« krajevnih samouprav, da se jim bo to v letu 1990 le posrečilo!

Od drugih komunalnih dejavnosti so v ospredju rekonstrukcije cest in pridobitev vodovoda

(Prožinska vas, Ogorevc). Če bi nekdo seštel vse ure organizacijskega in telesnega dela že ustvarjenih komunalnih pridobitev v kraju, bi prišel do častitljive številke.

Zadnja taka pridobitev je odsek ceste v Pečovju, ki so jo slovesno odprli pred nedavnimi prazniki.

Prvi aktivist območja, Marjan Doberšek, zadnjih 11 let neprestano dejaven v KS, je dodobra »razmigel« svoje okolje; rezultat odredkanja in dela pa je viden na vsakem koraku.

Letne skupščine

Obračuni dela in planiranje za naprej, kar vse je tema letnih občinskih zborov, vse to opravijo društva in organizacije že zgodaj spomladi. Tako tudi družina »Bojansko«, ki združuje štorske lovce in jo vodi lovski tehnik Rajmi Jelen. Letošnje skupščine sta se kot gosta udeležila direktor Železarne Srečko Senčič in predsednik skupščine RD »Vogelajna« Milan Straus...

Družina dobro gospodari, precej njenih članov je vključenih v samoupravo in politično življenje v KS Štore in Svetina. O vzdrževanju lovskega doma (Vrunčevega doma) se lahko prepriča vsak obiskovalec. Dan borcev, 4. julij, ko se na proslavi zbere vsako leto okoli 500 železarjev, še posebej resno jemljejo. V družini prevladuje težnja za dobre medsebojne odnose in odnose s krajanom. Jasno je, da tudi lovska organizacija ne združuje samo idealnih ljudi; morda je med člani tudi kakšen tovariš, ki mu pravzaprav ne bi bilo mesta med lovci in ne bi smel nositi orožja. To je dejstvo. Toda stremimo za lovca – kulturnim človekom, gostiteljem in ljubiteljem narave, ne le strelcem. Pravi lovec je vraččen v naravo: zadehti mu šmarnica ob potki, vsak skrit kotic vidi, ob robu njive bujen hrast ga vzradosti; kjer vlada duh kopriv, lahko noč preživi; in rž v polju, sončni žarek pa bučanje nevihte – vse ga veseli.

Sicer pa: ali ne bi bilo lepo, ko bi take lastnosti krasile vse ljudi?

KRITIČNO OKO

Jezero za PTE Litina-drenaža in nekaj »fur« gramoza bi izboljšalo naš zunanji videz

V slavo privrženecv

Povzetek članka R. E. Kelley, Harvard Business Review, prevod MM revija, marec 89)

Poslovne znanosti se pretežno ukvarjajo z vodenjem, preučevanjem lastnosti in načinov vodenja uspešnih vodij, s predpostavko, da je v največji meri od njih odvisna poslovna uspešnost.

Avtor članka pa bi rad večji delež zaslug pripisal podrejenim. Ti morajo biti predvsem privrženci, in to uspešni privrženci.

Vrste privrženecv

Za enostavno predstavitev privrženecv jih lahko grupiramo v 5 vrst:

Ovce so pasivni, odvisnega in nekritičnega mišljenja, brez iniciative in občutka odgovornosti. Nalogo opravijo le s podrobnimi navodili.

Kimavci so sicer aktivni, vendar nepodjetni, saj se odlikujejo po odvisnem in nekritičnem načinu mišljenja. Od vodje so odvisni pri navdihu, so tudi agresivno pokorni in servilni.

Odtujeni privrženci so kritične, samostojne osebe, ki pa so v svoji vlogi pasivne. Zaradi nekega vzroka ali dogodka so se izključili. Vodji se ne zoperstavljajo, so pa pasivno nezadovoljni.

Preživeli so na meji med pasivnim in aktivnim, kritičnim in nekritičnim obnašanjem. To pa zato, da se lahko pravočasno obračajo

po vetru, kajti le dobro prilagajanje jim omogoča preživetje, kar je dovolj za njihove ambicije.

Uspešni privrženci imajo samostojno, kritično mišljenje in so usmerjeni v akcijo.

Lastnosti uspešnih privrženecv

1. Obvladovanje svojega dela. So samostojni in ne potrebujejo močnega nadzora, sprejemajo vso odgovornost za svoje delo.

2. Predanost organizaciji, ciljem, načelom in osebam (vzornikom).

3. Kompetentnost in usmerjenost. Svojo kompetentnost ohranjajo z nenehnim usposabljanjem in izobraževanjem. Svoja prizadevanja usmerjajo v maksimalen uspeh.

4. Pogum, poštenost.

Pomen uspešnih privrženecv v organizaciji

V današnjih organizacijah, ki zmanjšujejo število ravni odločanja, so uspešni privrženci nepogrešljivi. Vloge vodij in uspešnih privrženecv so enakovredne, vendar drugače dejavne. Vodje imajo vizijo o ciljih in strategiji organizacije, sposobnosti za motiviranje, govorne sposobnosti za dvigovanje morale, reševanje konfliktov, organizacijski talent za koordiniranje dejavnosti.

Vloga privrženecv pa je, da so iniciativni, kompetentni za svoje strokovno področje in odgovorni za svoje delo.

Prilagodil: Gorazd Tratnik

Lovski krst

TEAMSKO DELO

Nekoč so bile štiri osebe, ki so se imevale vsakdo, nekdo, kdorkoli in nihče. Treba je bilo narediti neko pomembno delo in vsakdo je bil naprošen, da ga naredi. Vsakdo je bil prepričan, da ga bo nekdo naredil, saj bi ga

kdorkoli lahko naredil, a nihče ga ni. Nekdo se je zaradi tega razjezil, kajti to je bilo delo, ki bi ga vsakdo moral narediti. Vsakdo je mislil, da ga bo naredil kdorkoli, a nihče ni vedel, da vsakdo tega ne dela. Na koncu je vsakdo krivil nekoga, ker nihče ni naredil, kar bi kdorkoli lahko bil naredil.

ŠTORSKI ŽELEZAR – glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA ŠTORE – izhaja enkrat mesečno – Uredniški odbor: Tomažin Ana, Verbič Stane, Kragelj Jože, Marolt Boris, Kocman Vojko, Plaustainer Stane, Javeršek Branko – odgovorni in glavni urednik Pungartnik Oto. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (Št. 421 – 1/72 z dne 20. 2. 1974) – tisk Aero Celje – TOZD Grafika – rokopisov ne vračamo.